

Dosar nr. 2ra-1625/21

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător – A. Brăgaru

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lupei Vera, prin intermediul avocatului Sclifos Gheorghe,

în cauza civilă la cererea înaintată de Bolea Natalia către Lupei Vera cu privire la încasarea datoriei și a penalității contractuale,

împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Lupei Vera, prin intermediul avocatului Sclifos Gheorghe, fiind menținută hotărârea din 12 octombrie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 24 octombrie 2019, reclamanta Bolea Natalia, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Iosip Andrei, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Lupei Vera cu privire la încasarea datoriei și a penalității contractuale.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 10 martie 2018, între Bolea Natalia, în calitate de împrumutător, și Lupei Vera, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de împrumut prin care prima a transmis către ultima suma de 5000 EURO, transmiterea împrumutului fiind confirmată inclusiv prin recipisa de împrumut.

Potrivit pct. 1.2 din contract, suma împrumutată urma a fi restituită până la data de 31 decembrie 2018, însă până în prezent, împrumutatul nu și-a onorat această obligație, fiind în întârziere.

Anterior înaintării acțiunii în instanța de judecată, pârâta Lupei Vera a fost notificată despre necesitatea achitării datoriei restante, a penalității și a dobânzii de întârziere, însă notificarea nu a fost recepționată de către debitor, fiind restituită cu mențiunea „nereclamat”.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat admiterea acțiunii și dispunerea încasării datoriei ce reiese din contractul de împrumut în sumă de 5000 EURO, a

dobânzii de întârziere în sumă de 123,15 EURO și a penalității de întârziere în sumă de 3000 EURO.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantei Bolea Natalia, avocatul Iosip Andrei, a modificat quantumul pretențiilor, solicitând încasarea datoriei contractuale restantă în mărime de 5000 EURO, a dobânzii de întârziere în mărime de 123,15 EURO și, luând în calcul că au fost prezentate probe privind efectuarea unor achitări pe parcursul examinării cauzei, a solicitat a fi încasată penalitatea de întârziere în mărime de 1023,15 EURO, invocând prevederile art. 875 alin. (6) din Codul civil, în redacția modernizată în baza Legii nr. 133 din 15 noiembrie 2018, care prevede că, în cazul obligației pecuniare, indiferent de imputația indicată de debitor, plata efectuată de către debitor se va imputa, în primul rând cheltuielilor, în al doilea rând dobânzii și altor prestații și la urmă, sumei de bază (capitalul), dacă creditorul nu face o imputație diferită, respectiv creditorul impune cerința invocată, astfel, reclamantul a calificat aceste sume achitate cu titlu de penalitate și respectiv a micșorat-o în limita sumei care a fost achitată.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată Bolea Natalia către Lupei Vera, privind încasarea datoriei și a penalității contractuale. S-a încasat de la Lupei Vera în beneficiul Nataliei Bolea datoria împrumutului în mărime de 5000 EURO, penalitatea contractuală în mărime de 1023,15 EURO, în monedă națională cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației. Măsurile de asigurare aplicate în baza încheierii din 27 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-au menținut până la executarea hotărârii judecătorești.

Prin decizia din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Lupei Vera, prin intermediul avocatului Scifos Gheorghe, fiind menținută hotărârea din 12 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a respins argumentul apelantei cu privire la faptul că, drept urmare a efectuării anumitor plăți pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, aceste plăți urmau a fi deduse din corpul împrumutului, și nu din suma penalităților și dobânzilor, plățile fiind efectuate succesiv prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”. Astfel, modalitatea aleasă pentru achitarea datoriei formată în baza contractului de împrumut din 10 martie 2018, și anume achitarea succesivă a datoriei prin efectuarea plăților parțiale, nu a fost convenită de către părți la încheierea contractului de împrumut, respectiv nu poate fi reținut argumentul referitor la stingerea parțială a împrumutului, or, potrivit art. 586 alin. (4) din Codul civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), sumele plătite de debitor, în cazul în care sunt insuficiente pentru acoperirea integrală a datoriei scadente, acoperă în primul rând cheltuielile de judecată, pe urmă dobânzile și alte obligații de plată și la urmă, obligația principală (capitalul), iar în privința dorinței apelantei de a fi aplicată o altă prevedere legală, Colegiul a menționat că, art. 942 din Codul civil în redacția modernizată în baza Legii nr. 133 din 15 noiembrie 2018, nu poate fi aplicat, or contractul de împrumut a fost încheiat la 10 martie 2018, până la intrarea în vigoare a Legii nr.133 din 15 noiembrie 2018, astfel, speței îi sunt aplicabile prevederile legale în vigoare la data producerii faptului juridic.

La 17 septembrie 2021, Lupei Vera, prin intermediul avocatului Scifos Gheorghe, a declarat recurs împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel

Chișinău, solicitând casarea acesteia și modificarea hotărârii primei instanțe, în așa mod încât să fie dispusă încasarea datoriei în sumă de 1674,21 EURO.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a invocat argumente similare celor din cererea de apel.

La 16 noiembrie 2021, Bolea Natalia, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Iosip Andrei, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lupei Vera, prin intermediul avocatului Sclifos Gheorghe, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 iunie 2021 și expediată participanților la proces la 19 iulie 2021 (f.d. 132), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul a fost înregistrat la 17 septembrie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea

recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs înaintată de Lupei Vera, prin intermediul avocatului Sclifos Gheorghe.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lupei Vera, prin intermediul avocatului Sclifos Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru